

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/73/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713213194
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713213194.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivica Hanuskovej, v právnej veci navrhovateľov I./ M. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., Y. XXXX/X, II./ J. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., Y. XXXX/X, III./ U. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., E. Z. XXXX/XX, proti odporcovi UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, Bratislava, Šancová 1/A, IČO: 47 251 336, o určenie neplatnosti právnych úkonov, na odvolanie navrhovateľky v rade II. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 10C/148/2013-156 zo dňa 04. júna 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovatelia domáhali určenia neplatnosti zmluvy o úvere č. 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 07. 2004, uzavretej medzi odporcom a navrhovateľmi v I., II. rade a neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 7341529/HU/04/091 uzatvorenej dňa 15. 07. 2004 medzi odporcom a navrhovateľkou v III. rade. Ďalej zamietol návrh na určenie, že vyhlásenie navrhovateľky v III. rade ako ručiteľa podľa ust. § 303 a nasl. Obchodného zákonníka zo dňa 15. 07. 2004 je neplatné a že sa navrhovateľka v III. rade nestala ručiteľom dlžníkov a tak isto zamietol návrh na určenie, že dohoda o vydaní a vyplnení blankozmenky 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 07. 2004, uzavretá medzi odporcom a navrhovateľom v I. rade je neplatná od samého počiatku a na určenie, že odporca nie je oprávnený doplnenú blankozmenku použiť na uspokojenie pohľadávok zo zmluvy o úvere č. 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 07. 2004. Napokon zamietol návrh na určenie, že dohoda o vydaní a vyplnení blankozmenky 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 07. 2004, uzavretá medzi odporcom a navrhovateľkou v II. rade je neplatná od samého počiatku a na určenie, že odporca nie je oprávnený doplnenú blankozmenku použiť na uspokojenie pohľadávok zo zmluvy o úvere č. 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 07. 2004.

V odôvodnení okresný súd uviedol, že navrhovatelia podali určovaciu žalobu potom, čo odporca začal realizovať výkon záložného práva formou predaja zálohu na dobrovoľnej dražbe na základe neuhradenia splatnej pohľadávky, ktorá vznikla zo zmluvy o úvere. Preto považoval za preukázaný ich naliehavý právny záujem na určení, že odporca voči navrhovateľom nedisponuje splatnou pohľadávkou, že záložné právo nevzniklo, resp. neexistuje, lebo bez požadovaného určenia by bolo právne postavenie navrhovateľov neisté a ich práva ohrozené.

Zmluva o úvere č. 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 07. 2004, bola uzavretá medzi veriteľom Uni Banka, a.s., IČO: 00 681 709 a navrhovateľmi I. a II. podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, a veriteľ sa touto zmluvou zaviazal poskytnúť dlžníkom (navrhovateľom I., II.) za ďalších dohodnutých podmienok

úver vo výške 1.350.000,- Sk na kúpu nešpecifikovanej nehnuteľnosti, s úrokovou sadzbou vo výške 7,35 % ročne, so stanovením prvej splátky 30. deň od čerpania úveru, s tým, že ďalšie mesačné splátky pripadli na deň, ktorý sa číselným označením zhodoval s dňom prvej splátky. Končená splatnosť úveru bola dohodnutá na 25 rokov od prvého čerpania úveru, výška splátky bez štátneho príspevku 9.845,04 Sk, úrok z omeškania 5 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 4.050 Sk. Na zabezpečenie pohľadávky z úveru bolo v článku VI uvedené, že veriteľ a záložca uzatvoria zmluvu o záložnom práve na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. úz. J. a bolo dohodnuté ďalšie zabezpečenie pohľadávky blankozmenkou vystavenou dlžníkom a spoludlžníkom, poistením zálohu a ručiteľskou listinou. V článku VII bod 3 je uvedené, že ak nie je niektorá splátka uhradená riadne a včas do splatnosti ďalšej splátky, je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celej pohľadávky aj pred konečnou lehotou splatnosti úveru a pohľadávka sa stane splatnou dňom uvedenom v oznámení o mimoriadnej splatnosti, doručenom dlžníkovi. V článku VIII bod 7 je uvedené, že dlžník je povinný zaplatiť veriteľovi poplatky podľa sadzobníka, ktoré sú spojené s prípravou, spracovaním a poskytnutím úver, so zmenou zmluvných podmienok úveru, za správu úveru, za predčasné splatenie úveru, za doplnkové služby, za upomienky pre nesplácanie úveru. Dlžníci vyhlásili, že sa oboznámili s obchodnými podmienkami a so sadzobníkom poplatkov a s týmito súhlasili. Z dodatku č. 1 zmluvy o úvere č. 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 10. 2004 okresný súd zistil, že v článku II bola ako účel použitia úveru vo výške 1.350.000,- Sk s úrokovou sadzbou 7,15 % ročne uvedená kúpa bytu č. 17 na druhom poschodí vo vchode 15 obytnej budovy súp. č. 1026 na pozemku parc. č. 693/1, vedený na LV č. 744 kat. úz. Zvolen.

Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 07. 2004, bola uzavretá medzi záložným veriteľom Uni Banka, a.s., IČO: 00 681 709 a navrhovateľkou v III. rade ako záložcom, na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa, ktorá vznikne zo zmluvy o úvere č. 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 07. 2004, v znení neskorších zmien, uzavretej medzi záložným veriteľom a dlžníkmi M. A. a J. A. (navrhovateľmi v rade I., II.). Záložné právo bolo zriadené na pozemok, parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 28 m², stavbu textilná galantéria, súp. č. XXXX na pozemku parc. č. XXXX/X, nachádzajúce sa v kat. úz. J., zapísané na LV č. XXXX vo výlučnom vlastníctve U. A., (navrhovateľky v rade III.). V článku IV. bod 7 je uvedené, že záložca ako mandant poveruje a splnomocňuje záložného veriteľa ako mandatára, aby pri výkone záložného práva predal záloh v mene a na účet záložcu ako mandanta a udeľuje mu plnomocenstvo, aby uskutočnil všetky úkony potrebné na výkon záložného práva podľa tejto zmluvy. Podľa znaleckého posudku č. 74/2004 z 24. 06. 2004, ktorý vypracovala T. N. P. bola všeobecná hodnota založených nehnuteľností pozemok a stavba textilnej galantérie ocenená vo výške 97.309,- EUR (2.931.530,- Sk).

Z vyhlásenia ručiteľa podľa § 303 a nasl. Obchodného zákonníka zo dňa 15. 07. 2004 súd zistil, že U. A. (navrhovateľka v rade III.) ako ručiteľka vyhlásila, že má vedomosť o tom, že Uni Banka, a.s., IČO: 00 681 709 uzavrela 15. 07. 2004 s navrhovateľmi v rade I. a II. ako dlžníkmi zmluvu o úvere č. 7341529/HU/04/091, na základe ktorej bol dlžníkom (navrhovateľom I. a II.) poskytnutý úver vo výške 1.350.000,- Sk a vyhlásila, že ako ručiteľka uspokojí pohľadávky veriteľa z tejto zmluvy o. i. záväzkov na vrátenie peňažných prostriedkov vo výške 1.350.000,- Sk, na zaplatenie úrokov, poplatkov, úrokov z omeškania a ostatného príslušenstva, alebo pohľadávku a príslušenstvo, ktoré vznikne banke v súvislosti s odstúpením od zmluvy v prípade, že dlžníci neuhradia pohľadávku riadne a včas.

Z dohody o vydaní a vyplnení blankozmenky č. 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 07. 2004, uzavretej medzi Uni Bankou, a.s., IČO: 00 681 709 a navrhovateľmi v I. a II. rade súd zistil, že vystavitelia zmienek (navrhovateľ I. a II.) vystavili blankozmenky na zabezpečenie svojho záväzku vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky a bankové poplatky, vrátane záväzkov pri predčasnej splatnosti úveru a záväzkov z porušenia zmluvy o úvere a záväzkov z odstúpenia od zmluvy o úvere č. 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 07. 2004 a banke ako prvému majiteľovi vydali blankozmenky, vystavené na zmenkovom formulári ako vlastné zmenky v prospech banky s doložkou „bez protestu“, splatné u banky ako domiciliáta, podpísané v mene vystaviteľa osobne vo J. dňa 15. 07. 2004, ktoré zmenky boli pri vydaní neúplné, pretože chýbajúce údaje je oprávnený vyplniť majiteľ blankozmenky podľa tejto dohody, ak zabezpečená pohľadávka nebude riadne a včas splnená.

Upomienkou č. 2 zo dňa 21. 11. 2012 vyzvala UniCredit Bank Slovakia, a.s. navrhovateľa v rade I. na okamžitú úhradu omeškanej čiastky vo výške 585,55 EUR. Upomienky č. 2 zo dňa 04. 02. 2013 banka vyzvala II. navrhovateľku na okamžitú úhradu dlžnej sumy 801,86 EUR pod hrozbou zaplatenia celého zostatku úveru s príslušenstvom. Z oznámenia o predčasnej splatnosti úveru a výzvy na úhradu

celého zostatku úveru zo dňa 19. 02. 2013, ktoré bolo adresované navrhovateľom I. až III. súd zistil, že banka zaplatenie celého zostatku úveru uplatnila z dôvodu, že úveroví dlžníci nedodrжали dohodnutý splátkový kalendár a neodstránili dôvod mimoriadnej splatnosti. Banka požiadala o zaplatenie celého zostatku úveru, ktorý sa stal splatným 19. 02. 2013 s tým, že k uvedenému dňu bola vyčíslená istina úveru 37.209,94 EUR, riadne úroky 656,45 EUR, úrok z omeškania 7,99 EUR, poplatky za vedenie účtu 13,20 EUR a poplatok za predčasné splatenie úveru, ktoré pohľadávky žiadala banka splatiť do 3 dní od doručenia výzvy.

Z oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 03. 04. 2013, ktoré banka adresovala navrhovateľom I. a II. súd zistil, že banka oznámila výkon záložného práva, ktorým bola zabezpečená splatná pohľadávka banky zo zmluvy o úvere č. 7341529/HU/04/091 zo dňa 15. 07. 2004 vo výške 39.943,69 EUR, z oznámenia o dobrovoľnej dražbe zo dňa 02. 07. 2013 zistil, že dražobník, BKB Partners, s. r.o. oznámil na deň 09. 09. 2013 dátum konania dražby, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. J., so zistenou cenou predmetu dražby 117.000,- EUR, ktorá suma predstavuje najnižšie podanie.

Okresný súd ďalej zistil, že právny predchodca odporcu, UniCredit Bank Slovakia, a.s., IČO 00 681 709 sa zlúčila so zahraničnou nástupníckou spoločnosťou UniCredit Bank Czech republic, a.s., IČ: 64 948 242 so sídlom v Českej republike, ktorá má v Slovenskej republike organizačnú zložku UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky so sídlom v Bratislave, IČO: 47 251 336.

Okresný súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom odporcu a navrhovateľmi I. a II. bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá sa riadi Obchodným zákonníkom. Navrhovatelia namietali jej neplatnosť a neplatnosť právnych úkonov, ktorými bola úverová zmluva zabezpečená z dôvodu podľa § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka a s odôvodnením, že konali bez znalosti veci a v časovom strese pri podpisovaní neprehľadného množstva listín a že všeobecné obchodné podmienky neboli súčasťou zmluvy, resp. neboli navrhovateľom predložené, nemali možnosť si ich prečítať, teda nekonali slobodne. Navrhovateľka v III. rade uviedla, že neurobila vyhlásenie ručiteľa slobodne a vážne, lebo nevedela, čo úkony znamenajú, nepoznala obsah listiny a pri popise je bolo povedané, že ide o súhlas na realizáciu uspokojenia pohľadávky banky na základe zmluvy o zriadení záložného práva. Uvedené tvrdenia navrhovateľov neboli preukázané. Navrhovatelia sa napriek opakovanému predvolaniu na pojednávanie bez riadneho ospravedlnenia nedostavili, aby ich súd vypočul k ich tvrdeniam.

Súd sa nestotožnil s tvrdeniami, že posudzované zmluvy sú v rozpore s dobrými mravmi a že ide o úžeru, nakoľko navrhovateľka v III. rade s vysokou mierou ľahkovážnosti zabezpečila ručenie nehnuteľnosťami, ktorých hodnota je v zjavnom nepomere k výške poskytnutého úveru. Okresný súd poukázal na to, že bolo vecou navrhovateľov, aby si sami zvolili predmet zálohu. Hodnota zálohu nebola zjavne podhodnotená. Pokiaľ navrhovatelia namietali, že zmluva o úver neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov („RPMN“) a teda poskytnutý úver mal byť bezúročný a bez poplatkov podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, súd poukázal na skutočnosť, že zmluva o úvere bola hypotekárnym úverom, preto sa na ňu zákon o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje. Nebolo preukázané, že navrhovatelia museli zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru, resp. splátku úveru ešte pred jeho poskytnutím a že úver nebol poskytnutý v dohodnutej výške, lebo z dodatku č. 1 zmluvy o úvere, ktorý predložil odporca vyplývalo, že táto bola uzavretá bez poplatku za poskytnutie úveru a že prvá splátka bola splatná až 30. deň odo dňa čerpania úveru. Súd nemal preukázané ani tvrdenie o nesprávnom vyčíslení úrokovej sadzby, resp. RPMN, lebo úver bol navrhovateľom I., II. poskytnutý a čerpaný v celej výške.

Pokiaľ navrhovatelia namietali, že odporca využil inštitút mimoriadnej splatnosti úveru, okresný súd mal preukázané, že postupoval v súlade so zmluvou a obchodnými podmienkami, a že boli dodržané aj ustanovenia § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, v znení platnom od 01. 11. 2008 (aktuálne § 53 ods. 9). Ostatné dohodnuté poplatky a sankcie za porušenie zmluvných podmienok neboli v rozpore s dobrými mravmi a zásadou poctivého obchodného styku. Nezistil ani neprijateľné podmienky, ktoré by od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, požadovali neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením záväzku. Okresný súd konštatoval, že dojednaný 5 % úrok z omeškania ročne bol v nižší, ako pripúšťal zákon a sadzba úroku z úveru tiež nepresiahla priemernú úrokovú mieru bánk v rozhodnom období a že zmena (zníženie) úroku bola realizovaná v prospech navrhovateľov.

Navrhovatelia namietali platnosť záložnej zmluvy aj z dôvodu, že odporca bol splnomocnený ako mandatár v mene a na účet navrhovateľky III. predat' záloh, pretože úkony potrebné na výkon záložného práva a záujmy záložcu sú vo vzájomnom rozpore. Okresný súd k tomu uviedol, že uvedené tvrdenia nezodpovedajú právnej úprave podľa § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je záložný veriteľ zo zákona splnomocnený konať pri výkone záložného práva v mene záložcu. Súd nezistil, že by podmienky mandátnej zmluvy, boli v rozpore so zákonom a nemali vplyv na platnosť zmluvy o zriadení záložného práva.

Navrhovatelia tiež namietali, že vyhlásenie navrhovateľky v rade III. ako ručiteľky je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka lebo bolo urobené podľa ust. § 303 a nasl. Obchodného zákonníka, preto išlo o obchádzanie zákonnej ochrany spotrebiteľa. Okresný súd poukázal na kogentnú právnu úpravu § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej sa zabezpečenie záväzku, ktorý bol uzavretý podľa Obchodného zákonníka musí riadiť Obchodným zákonníkom, pričom úprava ručenia je v tomto predpise komplexná.

Ďalej navrhovatelia namietali neplatnosť dohôd o vydaní a vyplnení blankozmeniek, resp. ďalších zabezpečovacích právnych úkonov súvisiacich so zmluvou o úvere s poukazom na to, že ide o záväzky akcesorické k hlavnému záväzku zo zmluvy o úvere, ktoré nemôžu existovať samostatne. Vyslovenie neplatnosti zmluvy o úvere má za následok neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva, vyhlásenia ručiteľa, resp. dohôd o vydaní a vyplnení blankozmenky. Pretože nebola zistená neplatnosť zmluvy o úvere, uvedené tvrdenia navrhovateľov boli bez významu.

Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 80 písm. c) OSP, §§ 303- 304, §§ 497, 502 ods. 1 a § 506 Obchodného zákonníka, § 37 ods. 1, § 39, §§ 52, 53 ods. 1, ods. 8, § 151a, § 151b, § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

O trovách konania okresný súd rozhodoval podľa § 142 ods. 1 OSP ale pretože odporca, ktorý bol v konaní úspešný nárok na náhradu trov neuplatnil, súd mu ich nepriznal.

Navrhovateľka v rade 2/ vo včas podanom odvolaní zopakovala dôvody, pre ktoré podala návrh na určenie neplatnosti právnych úkonov podľa § 37, § 39 Občianskeho zákonníka v súvislosti s posudzovanou úverovou zmluvou a jej právnym zabezpečením, vyplývajúcim z dohody o zriadení záložného práva, vyhlásením ručiteľa a dohodou o vydaní a vyplnení blankozmenky. Tvrdila, že úverová zmluva nie je platná, lebo má známky zneužitia ľahkovážnosti a núdze spotrebiteľa. Ručenie nehnuteľnosťou, ktorej hodnota o 217 % prevyšuje hodnotu úveru je v zjavnom nepomere zmluvných strán a preto v rozpore s dobrými mravmi ako civilnoprávna úžera. Zopakovala tiež, že odporca pristúpil k uspokojeniu pohľadávky bez predchádzajúcej súdnej kontroly oprávnenosti jeho nárokov, vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy. Úver nebol poskytnutý vo výške 44.811,19 EUR (1.350.000Sk), ale skutočne bolo poskytnutých iba 44.676,56 EUR (1.345,950 Sk), lebo odporca si najskôr uhradil poplatok za poskytnutie úveru 4.050 Sk. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považuje ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré veriteľovi umožňuje inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru. Namietala tiež, že svoju neúčast' na pojednávaní včas ospravedlnila na súde dňa 03. 06. 2014, kedy požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu PN, čo okresný súd v odôvodnení rozhodnutia nespomenul. Navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie alebo návrhu vyhovieť.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozhodnutie okresného súdu potvrdiť.

Navrhovatelia I. a III. sa k odvolaniu nevyjadrili, písomnosti súdu nepreberali, preto mohol okresný súd vychádzať z ustanovení § 47 ods. 2 OSP o náhradnom doručení.

Krajský súd v Banskej Bystrici preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 OSP napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil, pretože rozhodnutie okresného súdu bolo vecne správne.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4, písm. a) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Podľa ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

Podľa § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou.

Podľa § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka, pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ v mene záložcu.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a), písm. e) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o

- a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
- e) o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad hodnotu 20 000 EUR.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Pre sporové konanie platí zásada dispozičná a prejednacia. Je v zásade vecou účastníkov tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Kde súd nemôže prevziať skutkové zistenia, vyplývajúce zo zhodných tvrdení účastníkov, dospieva k skutkovým zisteniam vykonávaním dôkazov a ich hodnotením podľa § 122 a nasl. OSP. Právne posúdenie skutkového stavu je vecou súdu, ktorý je povinný vzhľadom na právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa vyplývajúcu z § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, túto aplikovať aj keď je účastník konania, vystupujúci v posudzovanom právnom vzťahu ako spotrebiteľ, v súdnom konaní pasívny.

Odvolačný súd zistil, že dôvody, ktoré uviedla navrhovateľka v rade II. v odvolaní nezakladajú dôvod na iné rozhodnutie, ako urobil okresný súd. Okresný súd neporušil právo navrhovateľov na spravodlivý súdny

proces tým, že prejednal vec v ich neprítomnosti, lebo z obsahu spisu vyplýva, že po podaní žaloby na súde boli nečinní, písomnosti súdu nepreberali. Navrhovateľka síce deň pred pojednávaním predložila do podateľne súdu ospravedlnenie neúčasti odôvodnené PN, ale vzhľadom na to, že to ničím nepreukázala ani neuviedla dôvod pre ktorý by mal súd pojednávanie odročiť, neboli jej postupom okresného súdu uprené žiadne procesné práva.

Okresný súd správne vychádzal z toho, že na posudzovanú úverovú zmluvu nemožno aplikovať zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako sa navrhovatelia mylne domnievali, lebo úver bol poskytnutý za účelom nadobudnutia nehnuteľnosti (bytu) a navyše poskytnutý úver presahoval sumu 20.000,- EUR.

Okresný súd správne uviedol, že zmluvné strany uzavreli úverovú zmluvu podľa Obchodného zákonníka a boli povinné podľa tohto zákona dohodnúť aj zabezpečenie záväzku ručením, ktoré odporcovi a navrhovateľom I. a II. poskytla navrhovateľka v rade III. Krajský súd dodáva, že použitie Obchodného zákonníka vyplýva z toho, že úverová zmluva je ako absolútny obchodný vzťah upravená v Obchodnom zákonníku, pričom poskytovanie úverov vyplýva z predmetu činnosti odporcu ako banky.

Pretože zmluvnou stranou boli navrhovatelia, ktorí v tomto vzťahu nevystupovali ako podnikatelia, okresný súd tiež správne posudzoval namietané právne úkony z hľadiska ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú na ochranu spotrebiteľa a to z hľadiska us. § 52a nasl. Občianskeho zákonníka. Okresný súd správne vysvetlil, prečo nemohol prihliadnuť na tvrdenia navrhovateľov, ktorí sa domáhali neplatnosti posudzovaných právnych úkonov tým, že navrhovatelia neunesli dôkazné bremeno skutkových tvrdení, a teda že právne úkony nerobili slobodne, určite a zrozumiteľne, že odporca zneužil ich ľahkovážnosť a núdzu, alebo že by obsahom a účelom predložených zmlúv odporca sledoval obchádzanie zákonov na ochranu spotrebiteľa. Ich tvrdenia neboli podložené skutkovými okolnosťami, ktoré existovali v čase uzavretia zmluvy ale vychádzali z nedôsledného výkladu právnych predpisov a rozhodnutí súdov. Je zrejmé, že navrhovatelia pri podaní návrhu z dôvodu neznalosti právnej úpravy nemali ujasnené, čoho sa chcú v konaní domáhať, ich tvrdenia o výške úrokov, dohodnutých splátkach a o neuvedení RPMN v úverovej zmluve vlastne smerovali k tomu, že úverová zmluva má byť považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, resp. neplatnosť sa má týkať len časti úverovej zmluvy z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok. Navrhovateľka v rade II. (resp. ani ostatní navrhovatelia) zjavne nerozlišovala medzi zabezpečením záväzku ručením a zriadením záložného práva k nehnuteľnosti, o čom svedčí jej vyjadrenie v odvolaní o „ručení nehnuteľnosťou“. Tieto tvrdenia boli vyvrátené obsahom posudzovaných právnych úkonov a účelom na ktorý bola uzavretá úverová zmluva.

Navrhovatelia nepreukázali, že by s podmienkami poskytnutého úveru a jeho zabezpečením ručením, záložným právom a blankozmenkou neboli oboznámení pred uzavretím zmluvy a že zmluvy podpísali bez znalosti veci. Bolo vecou zmluvných strán, na aké zabezpečenie pohľadávky banky z poskytnutého úveru pristúpili, pričom tak pri uzavretí úverovej zmluvy ako aj záložnej zmluvy, na ktorú úverová zmluva odkazuje, museli vedieť, že hodnota nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľky v rade III. prevyšuje pohľadávku banky, čo bolo preukázané ohodnotením nehnuteľnosti, uvedeným v záložnej zmluve a znaleckom posudku, ktoré boli pripojené k ich návrhu. Navrhovatelia dodatočne spochybňovali svoje záväzky za stavu, kedy z dôvodu porušenia zmluvných povinností a neplnenia dohodnutých záväzkov odporca pristúpil k uspokojeniu pohľadávky dobrovoľnou dražbou v súlade s úverovou zmluvou a ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka.

Okresný súd svojím rozhodnutím rešpektoval právnu úpravu a zohľadnil právne významné skutočnosti. Ani odvolací súd nezistil, že by príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú na ochranu spotrebiteľa, vyložil okresný súd nesprávne alebo že by zistené skutkové okolnosti mali byť dôvodom neplatnosti posudzovanej úverovej zmluvy resp. ďalších právnych úkonov, ktorými bola posudzovaná úverová zmluva zabezpečená. Z toho dôvodu odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, ale trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu nevyplývali, preto odporcovi krajský súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bol v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.